

ду частите на изложението и като граматическо единство – смисло-ва и формална връзка между изреченията и между думите в тях“.

Ст. Вълкова (1996: 25–29) определя по-ясно основните признаци на текста:

1. Модалност. Текстът е резултат на целенасочени комуникативно-речеви действия и винаги изпълнява комуникативна функция. Модалността представлява отношението на говорещия към действителността.
2. Смесово-тематична и структурна цялост и единство.
3. Семантика на текста.
4. Свързаност.
5. Завършеност.
6. Стиллова определеност.

Съвременната методика на езиковото обучение се опира на текстолингвистиката (Ст. Димитрова, 1995) като наука при обучението в писмена реч. Редица автори (В. Михайлова, 1987; Р. Танкова, 1998) поставят комуникативно-речевия подход в основата на обучението в писмена реч. Този подход с особена сила важи при обучението на деца билингви, при които мотивацията и предварителното разясняване на поставената задача играят важна роля за успешната ѝ реализация.

В българската методическа литература П. Пенчев (1981) отделя значително място в своите публикации на системата на писмените работи по български език в началните класове. Като основен принцип авторът предлага да се използва принципът на комуникативността при комплексното изучаване на езика. Основните умения, които трябва да се формират при работа над писмено изложение, са:

- умение за ориентиране в обема и границите на темата;
- умение да се подчини изложеното на основната мисъл;
- умение да се систематизира материалът за изложението;
- умение да се композира изложението;
- умение да се пишат различни по характер, вид и жанр изложения;
- умения да се изразяват правилно, образно, живо и интересно мисли и преживявания в преразказите и съчиненията;
- умения да се поправя, преработва и подобрява написаното.